‘De mooiste baan van mijn leven’

Werken bij Noordwest is werken bij een organisatie die je ruimte geeft jezelf te ontwikkelen. Cursussen, opleidingen, doorgroeien in je functie of juist switchen van baan: er is heel veel mogelijk. Tarno Kramer en Liesbeth de Vries weten er alles van.

> Ik wil graag betrokken zijn en invloed uitoefenen op nieuwe dingen.

Tarno Kramer

Carrières die een verrassende wending nemen. Tarno kan erover meepraten. Toen hij als ziekenverzorgende overstapte naar de luchtmobiele brigade, kwam zijn hang naar verpleegkunde boven: als militair op uitzending voelde hij sterk de behoefte mensen te helpen in acute situaties. Tegenwoordig is hij verpleegkundige op de spoedeisende hulp. ‘De mooiste baan van mijn leven. Dit is echt mijn ding’, vindt hij.

Heksenketel

Tarno deed de inservice opleiding tot A-verpleegkundige, begon als gediplomeerd verpleegkundige op de afdeling neurologie in Den Helder en maakte daarna de overstap naar de spoedeisende hulp (SEH). ‘Dat ambieerde ik al vanaf het moment dat ik als leerling-verpleegkundige binnenkwam in het ziekenhuis’, zegt hij. ‘Het snelle contact met patiënten, familie en omstanders spreekt me aan, net als de verschillende patiëntencategorieën waarmee we te maken hebben en de aanleidingen waardoor mensen er terechtkomen. Het is enorm breed. En elke dag weer is het een verrassing hoe de dag zal verlopen. Als er drie ambulances tegelijk voor de deur staan, kan het zomaar opeens een heksenketel zijn.’

Teamspeler

Als teamspeler gedijt Tarno het best tussen diverse collega’s en disciplines. ‘Het is het brede spectrum van mensen dat mijn werk zo leuk maakt: van artsen en arts-assistenten tot de ambulancedienst, soms politie, mensen uit de psychiatrie en natuurlijk mijn directe collega’s. Ook krijg ik de kans me met van alles te ‘bemoeien’. Ik wil graag betrokken zijn, als verpleegkundige invloed uitoefenen op nieuwe dingen, erover nadenken en erover discussiëren. Dat vind ik leuk. Zo ben ik intensief betrokken bij de invoering van het elektronisch patiëntendossier (EPD) en bij Zirop, het Ziekenhuis Rampen Opvang Plan.’ Tarno is ook actief als leerlingbegeleider, blijft intussen zelf leren via bij- en nascholing en verplichte e-learnings en hij geeft les bij defensie, onder andere

aan militaire verpleegkundigen en militairen die op uitzending gaan. ‘Mijn werelden komen heel mooi samen in deze combinatie’, besluit hij.

Trialbureau

Liesbeth ontving als polikliniekassistent jarenlang patiënten aan de balie van de polikliniek interne geneeskunde van Noordwest, locatie Alkmaar. Ook had ze veel telefonisch contact met hen, onder andere om afspraken te maken voor spreekuren. Tot zo’n drie jaar geleden, toen binnen interne geneeskunde een nieuwe wetenschappelijke studie werd geopend rond behandelingen van mensen met kanker: patiënten in die studie krijgen behandelingen die niet standaard worden gegeven, maar waarvan wordt gedacht dat ze beter zijn. ‘Het onderzoeksbureau, het zogeheten trialbureau, had versterking nodig en daarvoor wilde men één dag in de week iemand van de polikliniek inzetten, op voorwaarde dat diegene een cursus zou doen’, vertelt Liesbeth. ‘De functie sprak me aan, alleen: wilde ik dat nog wel, op mijn leeftijd de studieboeken in? Maar het leek me leuk iets anders te doen en mijn horizon te verbreden, dus ik deed het.’

Dynamisch

Liesbeth volgde de cursus en daarna opleidingen tot research medewerker en researchcoördinator. ‘Ik raakte heel enthousiast over wetenschappelijk onderzoek. Het is een hele dynamische kant van de oncologie’, zegt ze. ‘Mensen denken vaak dat het saai is wat wij doen, omdat we veel achter de computer zitten, maar stagiairs die een dagje meelopen, denken er daarna heel anders over. Wij ondersteunen artsen bij hun wetenschappelijk onderzoek, we zijn bezig met de toekomst. Met wat nog bewezen moet worden, maar wat straks standaardbehandelingen kunnen worden. Daarbij kom ik op veel verschillende afdelingen in het ziekenhuis en heb ik nog steeds veel contact met patiënten, maar ook met onderzoekers en de farmacie.’

Nieuwe wereld

Intussen werkt Liesbeth volledig voor het onderzoeksbureau. ‘Eigenlijk had ik niet gedacht dat ik in het ziekenhuis nog iets anders zou kunnen doen. Ik was tevreden met mijn werk als polikliniekassistent, maar er is nu een nieuwe wereld opengegaan. Mijn studies waren soms lastig in te passen in mijn gezinsleven en ik heb er hobby’s voor moeten opgeven, maar het was het waard. Ik kan het iedereen aanraden.’

> Ik raakte heel enthousiast over wetenschappelijk onderzoek. Het is een hele dynamische kant van de oncologie.
>
> Liesbeth de Vries